

Наукові основи структури сівозмін на засадах біологізації та оптимізації мінерального живлення для забезпечення високої продуктивності культур і відтворення родючості осушуваних ґрунтів Полісся

У науково-методичних рекомендаціях обґрунтовано методологічні основи агротехнічних, організаційних і агрохімічних заходів з оптимізації структури посівних площ у ринкових умовах. Запропоновано дві моделі розвитку меліорованих земель і функціонування оптимізованого землекористування на осушуваних землях. Перша – сформована на адаптивно-ландшафтних засадах, що передбачає спеціалізацію виробництва за тваринницьким напрямком, де оглеєні, дернові та дерново-підзолисті ґрунти рекомендовано використовувати у якості високопродуктивних сіножатей та пасовищ. Друга модель оптимізованого землекористування – розвиток рослинництва. Це дозволяє використовувати у складі ріллі лучні, дернові, глейові, глеюваті ґрунти, у яких фізична стиглість досягається в першій декаді травня. Реалізуватися вона може лише за присутності у структурі посівних площ культур, у яких мінімум біологічних температур повітря на початку їх росту (кукурудза, соняшник, соя, гречка) становить 8-10°C.

Наведено результати досліджень з вивчення ефективності короткоротаційних сівозмін з традиційних і нетрадиційних для зони культур та оптимізації системи живлення в умовах змін клімату. Реалізація основних положень методичних рекомендацій забезпечить сталий розвиток сільських територій, раціональне використання агроландшафтів, сприятиме підвищенню ефективності осушуваних мінеральних ґрунтів і конкурентоспроможності галузі рослинництва.